

[Leif Hermann]

det er for meget sagt, at man kan betegne det, der her er sket, som en farce.

Vi har i Retsudvalget modtaget deputationer, der har klaget over det besvær, de nu får i forbindelse med lejlighedstilladelser. Vi har modtaget deputationer, der har udtrykt frygt for forskelligartethed i administrationen af reglerne osv.

Ministeren har erkendt, at når det er således, at man skal betale gebyr for at få en tilladelse, ændrer forholdene sig grundlæggende. Det har ministeren erkendt over for Retsudvalget. Jeg tror ikke, jeg bryder nogen hemmelighed ved at referere det her.

Hr. Ole Espersen har meget præcist redegjort for den situation, som vognmandserhvervet er blevet bragt i. Og netop når ministeren har erkendt, at forholdet til tilladelserne ændrer sig grundlæggende, når man skal betale penge for det, er det også afgørende af retssikkerhedsmæssige årsager, at de mennesker, der skal betale, kan læse, hvorledes deres retsstilling er.

Ministeren har været ude af stand til over for Retsudvalget at klarlægge, hvorledes denne retsstilling ville blive. Vi har fået at vide, at det er meningen, at man i højere grad end tidligere skal gå over til brug af generelle tilladelser inden for transportområdet. Men på hvilket grundlag denne mere generelle brug af tilladelserne skal finde sted, har vi ikke kunnet få noget svar på. Det er, som hr. Ole Espersen har fremhævet, uklart, hvorledes politimestrene skal administrere disse bestemmelser.

Man spørger sig selv, hvad meningen med dette i grunden er, for samtidig med at justitsministeren er klar over, at der er problemer for en række forsamlingshuse m.v. på lejlighedstilladelsesområdet, fortsætter man afbureaukratiseringsdiskussionerne i regeringen.

Lad mig derfor spørge justitsministeren: Kan vi nu risikere, at man om et halvt år laver helt om på systemet, således at de mennesker, der bliver ramt i dette halve år, må opfatte det, Folketinget har vedtaget, som ren chikane? Kan ministeren fortælle os, at for så vidt angår lejlighedstilladelserne er den retstilstand, der nu indføres, af blivende karakter?

Det er ikke uvæsentligt heller for de mennesker, som skal arrangere foreningsfester og lign. i forsamlingshuse, at de får at vide, at dette er en midlertidig historie, begrundet i, at der er indgået et finanslovforlig med Fremskridtspar-

tiet, og at man skal skaffe 60 mio. kr. — selv om måske en del af pengene er røget alligevel. Og hvor meget bliver der så tilbage af de 60 mio. kr., er det et tal, der holder mere end et halvt år, eller hvordan forholder det sig?

Er det således, at ministeren kan garantere for, at man med hensyn til de lotterier, der skal betales afgift af, fortsat skal søge tilladelse til afholdelse af sådanne lotterier, når afbureaukratiseringsvirksomheden har fejret sine triumfer i samarbejdet i regeringen? Eller er det en varig tilstand, der her er tiltænkt mennesker, der laver lotterier? Jeg tror, det er væsentligt at få afklaret dette spørgsmål.

I går i Skive Folkeblad og i dag i Jyllands-Posten er Venstres hr. Helge Sander kommet med nogle betragtninger, der kunne tyde på, at man skulle se at få afbureaukratiseret disse brugerbetalingsområder i det hele taget. Jyllands-Posten — og jeg skal ikke hæfte for sammenhængen mellem overskrift og indhold i selve reportagen — siger i overskriften: »Lov om brugerbetaling snart overflødig«.

Befolkningen må samlet få det indtryk, at det lovarbejde, der laves her i Folketinget, er præget af galmandsværk. Og ministeren skal være opmærksom på, at det jo ikke kun er de mennesker, der stemmer for dette lovforslag, eller de mennesker, der fremsætter lovforslagene, der bliver ramt af det, det er os alle sammen, det er hele Folketinget, der er involveret i dette.

Jeg synes, at ministeren skulle tage en rask beslutning og trække sit lovforslag tilbage; så må han se, hvad det får af konsekvenser. Det tror jeg ville skabe en væsentlig større popularitet i vælgerkredsene, end noget af det, ministeren hidtil er kommet med, kunne have gjort.

Bjørn Elmquist (V):

Dette lovforslag har haft en lang vej igennem Tinget. Der er lovforslag, der tager længere tid, men på den anden side blev dette fremsat som et af dem, der skulle gennemføres hurtigt, og en af de ting, som vi i Venstres folketingsgruppe mener at vi har fået afdækket ved den diskussion, der har været både i offentligheden og i Retsudvalget, er netop spørgsmålet om afbureaukratiseringen.

Jeg synes nok, at hr. Leif Hermann i sine konklusioner går længere, end vi i hvert fald umiddelbart kan acceptere, men jeg mener, at vi hermed har fået afklaret et stort behov for